

РЕШЕНИЕ

№ 420

гр. София, 08.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 32 СЪСТАВ, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ М. ЗАПРЯНОВА

при участието на секретаря КАМЕЛИЯ Й. ЙОТОВА КУПЕНОВА като разглежда докладваното от МАРИЯ М. ЗАПРЯНОВА Гражданско дело № 20231110122814 по описа за 2023 година

Ищецът А. И. Г. с ЕГН *****, със съдебен адрес гр. Велико Търново, ул. *** №3, вх.Б, оф.1, адв. Д., е предявил иск по чл.49, вр. чл.45 ЗЗД срещу ответника „****“ ЕООД с ЕИК ***, гр. София, бул. *** №92, ет.6, чрез адв. С., за сумата 2500лв. – обезщетение за неимуществени вреди от обидни и клеветнически думи и изрази, публикувани в статия от 29.3.2023г. със заглавие „Известен мошеник и беглец от правосъдието пляска на Киро и А. от първия ред във Франкфурт и във Виена“, ведно със законната лихва от датата на исковата молба – 28.4.2023г. до плащането.

Ищецът твърди, че в статията „Известен мошеник и беглец от правосъдието пляска на Киро и А. от първия ред във Франкфурт и във Виена“, публикувана на 29.3.2023г. на интернет страницата <http://pik.bg/>, са използвани клеветни и обидни думи и изрази, а именно: „На две от събитията - в Лондон и във Виена, от първия ред на „Продължаваме промяната“ ръкопляскаше мъж, издирван от правосъдието“, „става дума за А. Г...“, „Г. е издирван за това, че ужилва с 1 млн. евро немският гражданин Матиас Хофнгер“, „кражбата е изчислена до най-малкия детайл“, „не е спирал да търси крадеца“, „от хитрия брокер - мошеник няма и следа“, „справка в Търговския регистър показва, че брокерът е регистрирал фирма в София през 2011г. Веднага й е наложен запор от страна на ограбения бизнесмен.“

Ищецът твърди, че посочените от ответника в статията твърдения за факти не са се осъществили, поради което са клеветнически, а думите „крадец“ и „мошеник“ са обидни. Твърди, че в интернет пространството има публикации с подобно съдържание, като част от тях предхождат процесната, но в нея липсва посочване на конкретен информационен източник. Твърди, че вследствие на посочените обидни и клеветнически думи и изрази, разпространени до неограничен кръг лица /статията имала 100138 бр. преглеждания към датата на исковата молба/, е претърпял неимуществени вреди – ищецът е бил силно

притеснен и разтревожен и е страдал от безсъние. Това е повлияло негативно на отношенията със семейството му и социалните му контакти, подложило е на съмнение авторитета, ценностната му система и моралните му качества, което приел много тежко.

Ответникът оспорва предявения иск. Твърди, че посочените в исковата молба думи и изрази представляват оценка, мнение, коментар на трети лица и не подлежат на преценка за вярност. Твърди, че разпространяването на невярна информация с негативни внушения за дадено лице - публична личност не представлява непозволено увреждане. Относно твърденията за факти било извършено журналистическо разследване и те не били публикувани за пръв път от медията - такава информация имало на сайтовете:

www.breaking.bg /сходна публикация от 28.3.2023г./, www.tribune.bg, /публикация, озаглавена „Обвинен в измама български брокер на събранията на „Промяната“ в Лондон и Виена“ от 28.3.2023г./, www.7dnibulgaria.bg /публикация, озаглавена „Киро и Хазарта си намериха ново Нексо - обвинен в измама български брокер при тях в Лондон и Виена“, www.bunt.bg и www.printfriendly.com / публикации със заглавия „А. Г. - беглецът от правосъдие“ от април 2020г./.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, се установяват следните релевантни факти:

По делото е представено заверено копие от ел. образ на сайта на „Пик“ за новина със заглавие „Известен мошеник и беглец от правосъдието пляска на Киро и А. от първия ред във Франкфурт и във Виена“, в която се съдържат посочените от ищеца в исковата молба твърдения и оценки по отношение на А. Г.. Непосредствено под заглавието на статията е поставена снимка на ищеца в паспортен формат, а статията завършва със снимка на ищеца и съпругата му Ваня. По отношение на ищеца конкретно е посочено „известен мошеник и беглец от правосъдието“, „мъж, издирван от правосъдието“, „Г. е издирван за това, че ужилва с 1 млн. евро немският гражданин Матиас Хофнгер. Това се случва през далечната 2005 г., когато парите постъпват по сметка на българина. От тогава до досега Матиас Хофнгер не е спирал да търси крадеца, но без резултат.“, „Така или иначе от хитрия брокер-мошеник няма и следа.“, „справка в Търговския регистър показва, че брокерът е регистрирал фирма в София през 2011г. Веднага ѝ е наложен запор от страна на ограбения бизнесмен.“

Ответникът представя копия от други журналистически публикации на сайта www.bunt.bg и сайта www.printfriendly.com със заглавия „А. Г. – беглецът от правосъдие“, и двете с дата 03.04.2020 г., на сайта www.tribune.bg озаглавена „Обвинен в измама български брокер на събранията на „Промяната“ в Лондон и Виена“ с дата 28.03.2023 г., на сайта www.7dnibulgaria.bg озаглавена „Киро и Хазарта си намериха ново Нексо – обвинен в измама български брокер при тях в Лондон и Виена“, в които се съдържат аналогични на процесната публикация твърдения за противоправни деяния – присвояване на 1 милион евро от фирмата на немския гражданин Матиас Хофнгер.

Въз основа на изискани доказателства от прокуратурата на Република България са представени прокурорски преписки и заверен препис и неофициален превод от присъда на Районен съд – гр. Франкфурт на Майн, ФРГ от 06.04.2006 г. по наказателно дело № 7411 Тя 209396/05 г., с която А. И. Г. е осъден на лишаване от свобода за срок от 9 месеца, чието изтърпяване се отлага под условие за срок от 2 години и в тежест на осъденото лице е да заплати до 30.07.2007 г. 2000 евро в полза на Съюза за защита на околната среда и природата в провинция ХА., Германия заради това, че в периода от 16.02.2005 г. до 17.02.2005 г. във Франкфурт на Майн е злоупотребил с правомощията да се разпорежда с чуждо имущество или да поема задължения за лице, различно от дееца или да брани чужди имуществени интереси, в резултат на което е нанесъл вреди на лицето, чиито имуществени интереси е следвало да брани, тъй като е упражнявал дейност като брокер на „МХ Трейдинг“, дружество с ограничена отговорност за търговия с ценни книжа и едновременно работейки за „СК Трейдинг“, друго дружество с ограничена отговорност за търговия с ценни книжа, което не е било известно на „МХ Трейдинг“, е закупил на къса позиция на 16.02.2005 г. за „СК Трейдинг“ 14601 акции на „Соларуърлд“ АД, като за да манипулира курса на акциите надолу на 17.02.2005 г., е продал от името на „МХ Трейдинг“ общо 98 495 акции на „Соларуърлд“ под реалната им пазарна цена при манипулиран курс от 81,10 евро за акция, при реален курс на акция от 88 евро за един брой, в резултат на което „МХ Трейдинг“ реализира загуба в размер на 679 615,50 евро, поради което е признат за виновен за извършване на злодеяние, наказуемо по чл.266 и сл. НК на ФРГ.

По делото са разпитани двама свидетели.

Съгласно показанията на свидетеля Венелин Павлов, приятел на ищеца, дадени в открито съдебно заседание, провело се на 17.10.2023 г., непосредствено след публикуване на процесната статия, ищецът е разбрал за нея и е бил силно разстроен, стресиран, спрял е да общува с приятелите си, публикуването на статията е създавало неудобство за ищеца пред неговите колеги, приятели и пред семейството му, а също е създавало неудобство на съпругата на ищеца, която е била разпитвана от колеги в своята работа дали публикуваната информация в статията е вярна, тъй като и нейна снимка е била публикувана в процесната статия. Свидетелят посочва, че действително ищецът е работил за германска компания, в която се е занимавал с търговия с ценни книжа, както и че дружеството, в което е работил е претърпяло загуби, вследствие на дейността си през 2005 г. Поддържа, че заедно с ищеца редовно са ходили до чужбина със семействата си и не е имало нито проблеми с преминаване на границите, нито ищецът е бил издирван от правосъдието след това. Посочва, че след като е напуснал работа ищецът не е променил начина си на живот или имущественото си състояние. Свидетелят посочва, че не му е известно срещу ищеца да са образувани други наказателни производства, както и да има публикувани други статии по адрес на ищеца. Съдът кредитира показанията на свидетеля и ги намира за логични, обективни и отговарящи на останалия фактически и доказателствен материал по делото.

Съгласно показанията на свидетеля ***, служител на ответното дружество, дадени в открито съдебно заседание на 05.12.2023 г., се посочва, че преди публикуване на процесната

публикация в сайта на „***“, редакционния екип се е свързал с колеги от други медии, публикували статии за ищеца преди процесната статия относно ищеца А. Г. и те са потвърдили, че изнесените в статията факти и обстоятелства са проверени, както и са посочили, че имат свое лице в прокуратурата, което е потвърдило, че действително ищецът е бил осъден в Германия за извършени финансови нарушения, предоставили са документи на екипа на „***“, който след проверката им е установил, че изнесените в статията факти са верни. Свидетелят посочва, че след публикуване на статията А. Г. не е отправял искане за премахване на публикацията или за право на отговор. Съдът кредитира показанията на свидетеля като достоверни, обективни и логични.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира следното от правна страна.

В доказателствена тежест на ищите е да докаже: противоправно поведение от служител на ответното дружество, реализирано при или по повод на възложена му работа; вреди; причинна връзка между поведението и вредите.

Съгласно трайната съдебна практика на ВКС, изразена в Решение № 209 от 27.09.2013 г. на ВКС по гр. д. № 1747/2013 г., III г. о., Решение № 484/9.06.2010 г. на ВКС по гр. д. № 1438/2009 г., III г. о. и Решение № 62/6.03.2012 г. на ВКС по гр. д. № 1376/2011 г., IV г. о., се приема, че когато не се касае за превратно упражняване на правото по чл. 39, ал. 1 от Конституцията на РБ и свободата на мнение не е използвана, за да се увреди доброто име на друго, твърдения и оценки чрез печатно произведение могат да се разпространяват свободно. Не е противоправно поведението при изказани мнения с негативна оценка, пряко или косвено засягащи конкретно лице, когато името му се коментира или се предполага във връзка с обществен въпрос, свързан с неговия пост, дейност или занятие. Свободата на изразяване на мнение е изключена в случаите, визирани с чл. 39, ал. 2 КРБ, но във всеки друг случай издателите на печатни произведения могат да разпространяват правомерно свои или чужди оценъчни съждения. Негативните оценки за определена личност, открояващи се по една или друга причина в обществения живот, не пораждат отговорност, освен ако засягат достойнството на личността. Оценъчните съждения не могат да се проверяват за тяхната вярност-те представляват коментар на фактите, а не възпроизвеждане на обстоятелства от обективната действителност. За вярност могат да бъдат проверявани фактическите твърдения, разпространени с печатно произведение. Ако те са верни, издателят не носи отговорност, дори да позорят адресата на публикацията, но ако не са верни, издателят носи отговорност, доколкото адресатът е засегнат неблагоприятно и доколкото издателят не е положил дължимата грижа да провери достоверността на разпространената информация преди отпечатването на съответната публикация.

В процесния случай от събраните по делото доказателства се установява, че ищецът действително е бил осъден с влязла в сила присъда от компетентен съд във ФРГ през 2006 г. за злоупотреба с правомощията да се разпорежда с чуждо имущество и да поема задължения за трети лица като брокер в „МХ Трейдинг“ ООД, вследствие на която дружеството реализира загуба в големи размери. Като свидетел по делото в Германия е разпитан и началника на А. Г., който е подал жалби пред българската прокуратура и е предоставил

информацията пред български журналисти по процесната и предхождащи я журналистически публикации. От показанията на свидетеля *** по настоящото дело се установява, че преди публикуване на процесната статия редакционният екип на „***“ е извършил журналистическо разследване, потърсил е и е направил вътрешна проверка за достоверността на изнесената в статията информация, поради което е положена дължимата грижа, изискваща се от журналиста при създаване на журналистическа публикация. След като изнесената в процесната статия информация не е невярна, не е осъществена от страна на ответното дружество и клевета спрямо ищеца. От друга страна, в статията наред с изнесените факти, е изразена и негативна оценка от страна на автора на статията спрямо ищеца, което е начин на излагане на журналистически материал, не подлежащ на ограничения съгласно чл. 39, ал. 1 КРБ. Разпоредбата на чл. 39, ал. 1 КРБ гарантира на всеки правото да изразява свободно мнението си, стига да не нарушава ограниченията по чл. 39, ал. 2 на КРБ. Конституционното ограничение по ал. 2 не е нарушено, в случай, че изразеното мнение или оценка (дори и крайно негативни) се основават на верни факти и обстоятелства, за което в конкретния случай има достатъчно данни. Оценките, направени при спазване на ограниченията по чл. 39, ал. 2 КРБ, колкото и негативни да са, не поражда отговорност за издателя, като тяхната вярност или невярност не може да бъде проверявана (в този смисъл е постановеното по реда на чл. 290 ГПК Решение № 62/6.03.2012 г. по гр. д. № 1376/2011 г., ВКС, IV г. о.). Наред с посоченото, макар съдът да кредитира показанията на свидетеля Венелин Павлов, който посочва, че след публикуване на статията ищецът е спрял да се среща с приятели, не се установява, че посочените негативни последици се дължат на конкретната статия. Поради това съдът намира, че не е налице неправомерно поведение на служители на ответното дружество, претърпени от ищеца вреди и причинна връзка между процесната публикация и твърдените вреди.

Предвид изложеното съдът намира предявения иск за неоснователен и като такъв следва да го отхвърли.

По разноските: по делото разноски следва да се присъдят само на ответника в пълен размер на основание чл. 78, ал.3 ГПК, съобразно представен списък на разноските и представени по делото доказателства за действителното им заплащане. Ответникът представя доказателства за 850 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение за адвокат по делото и 5 лв. – такса за издаване на съдебно удостоверение. В последното съдебно заседание процесуалния представител на ищеца възразява срещу адвокатското възнаграждение на ответника като прекомерно. С оглед фактическата и правна сложност на делото, продължителността му (две съдебни заседания), извършените процесуални действия от адвоката на ответника, съдът намира възражението за основателно и намира, че на основание чл.78, ал.5 ГПК следва да намали адвокатското възнаграждение до минимума по чл.7, ал.2, т.2 от Наредба №1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатски възнаграждения до размера от 550 лв. Ответникът следва да заплати разноски в размер на 555 лв.

Воден от горното, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от **А. И. Г.** с ЕГН *****, със съдебен адрес гр. Велико Търново, ул. *** №3, вх.Б, оф.1, адв. Д. иск по чл.49, вр. с чл. 45 ЗЗД за осъждане на ответника „***“ **ЕООД** с ЕИК ***, гр. София, бул. *** №92, ет.6, чрез адв. С., да плати на ищеца сумата 2500лв. – обезщетение за неимуществени вреди от обидни и клеветнически думи и изрази, публикувани в статия от 29.3.2023г. на електронен адрес: <https://pik.bg/> със заглавие „Известен мошеник и беглец от правосъдието пляска на Киро и А. от първия ред във Франкфурт и във Виена“, ведно със законната лихва от датата на исковата молба – 28.4.2023г. до плащането.

ОСЪЖДА **А. И. Г.** с ЕГН *****, със съдебен адрес гр. Велико Търново, ул. *** №3, вх.Б, оф.1, чрез адв. Д. да заплати на „***“ **ЕООД** с ЕИК ***, гр. София, бул. *** №92, ет.6, чрез адв. С., сумата от 555 лв. разноси по делото, на основание чл. 78, ал. 3 ГПК.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните с въззивна жалба пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____